

FORUNDERLIGT ...

423

CARL NIELSEN

For - un - der - ligt at si - ge og sært at tæn - ke på,
at kon - gen til Guds ri - ge i stal - den fø - des må,

at him - lens lys og æ - re det le - ven - de Guds
ord, skal hus - vild blandt os væ - re, som ar - mods sen på jord!

1 Forunderligt at sige
og sært at tænke på,
at kongen til Guds rige
i stalden fødes må,
at himlens lys og ære
det levende Guds ord,
skal husvild blandt os være,
som armods sön på jord.

2 Selv spurven har sin rede,
kan bygge dør og bo;
en svale ej tør lede
om nattely og ro;
de vilde dyr i hule
har hver sin egen vrå;
skal sig min Frelser skjule
i fremmed stald på strå? →

3 Nej, kom, jeg vil oplukke
mit hjerte, sjæl og sind,
ja, bede, synge, sukke:
Kom, Jesus, kom herind!
Det er ej fremmed bolig,
du har den dyre købt!
Her skal du hvile rolig
i kærligheden svøbt.

Grundtvig